

Október 4. Az állatok világnapja

Új lakó érkezik

Irta: Szűcs Ágnes

Szereplők:

Cirmi cica

Mirci cica

Buksi kutya

Mesélő

Mesélő: Kedves Gyerekek! Szeretitek az állatokat? Akkor most elmesélünk nektek egy történetet, ami két lusta cicáról, és egy jóindulatú, mit sem sejtő kutyusról szól!

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer a sok-sok ház és lakás közül egy, amelyikben lakott a két lusta cicus. Cirmi cica és a Mirci cica!

(Bejön a két cica, és lustán nyújtózkodnak)

Cirmi: - Hallottad már? Nyááááúúúú

Mirci: - Nyááááúúúú (ásit) Mit?

Cirmi: - A szomszéd Cilikéjék nyávogta, hogy a gazdánk gyerekei kívánságára hazahozott egy kutyát!

Mirci: - Kutyááát? Hogy lehet hazahozni egy kutyát

Cirmi: - Látod, ők is gyerekek, ezért hoztak egy kutyát. Még nem tudják, hogy mi macskák és a kutyák ősi ellenségek vagyunk.

Mirci: - Miért vagyunk ellenségek?

Cirmi: - Azt nem tudom, csak azt, hogy ellenségek vagyunk és punk-tum!

Mirci: - Miért akartak a gyerekek egy kutyát?

Cirmi: - Mert állítólag bennünket csak akkor lehet simogatni, ha enni adnak.

Mirci: - Örüljenek neki, hogy egyáltalán megengedjük nekik akkor is.

Cirmi: - Úgy látszik nem örülnek.

Mirci: - Pedig mi még egeret is fogunk.

Cirmi: - Igaz

Mirci: - Kedveskedünk nekik.

Cirmi: - Nekik semmi se jó. Emlékszel, mikor a múltkor megfogtuk azt az egeret és bevittem nekik megmutatni, mekkora sikongatás volt. Ijedtemben elengedtem, az meg befutott az ágy alá.

Mirci: - Emlékszem, utána két napig kergették a lakásba az egeret pedig mi tíz perc alatt megfogtuk.

Cirmi: - És mégis minket büntettek meg miatta, pedig ők nem bírták megfogni.

Mirci: - Akkor azért nem adtak nekünk enni.

Cirmi: - Azért hát. Aztán meg fel voltak háborodva, mikor kinyaltuk a krémes tálat, amit kitettek hűlni.

Mirci: - Milyen mérgesek voltak akkor is.

Cirmi: - Pedig nem is volt olyan finom, a tejszínes krémet jobban szeretem.

Mirci: - Nem, hogy örültek volna, hogy mi megettük!

Cirmi: - Még a gyomromat is megülte.

Mirci: - Egész délután aludtunk tőle.

Cirmi: - Erről jut eszembe, ha itt lesz a kutya, nem lesz egy nyugodt nappalunk!

Mirci: - Miért nem?

Cirmi: - Mert a kutya ellenség, és egész nap minket fog kergetni!

Mirci: - Ha nem tudunk nappal aludni, hogy fogunk éjszaka vadászni?

Cirmi: - Ne félj, majd csak kitalálunk valamit, hogy elmenjen a kedve a macskáktól?

Mirci: - Mért menjen el a kedve a macskáktól? Én szeretnék megismerni egy kutyát?

(A két macska lustán, nyújtózkodva kimegy, a másik oldalról meg bejön a kutya)

Buksi: Ez az én új otthonom? Anyukám azt mondta, hogy legyek jó, és fogadjak szót a gazdámnak. Bántani ne bántsak senkit, de ha engem, vagy a gazdám gyerekeit veszély fenyegeti, könnyörtelenül kergessem el.

De kit kergessek el? Itt nincs senki. (Ezalatt a két macska visszajön)

Buksi: Sziasztok! Ti kik vagytok?

Cirmi: - Én vagyok a Cirmi

Mirci: - Én meg a Mirci

Buksi: Engem Buksinak hívnak. Állítólag azért, mert olyan buksi fejem van.

Cirmi: - Hát az van!

Buksi: - Ti is szoktatok játszani?

Mirci: - Igen, nagyon szeretünk az egérrel játszani! Megfogjuk, elkapjuk, és ide-oda pofozzuk.

Buksi: - Miért pofozzátok? Bántott benneteket az az egér?

Cirmi: - Hogy Te milyen tudatlan vagy!

Mirci: - Minket senki nem mer bántani.

Cirmi: - Azért pofozzuk mert az egér az egér, és egy macskának kutya kötelessége az egeret megfogni.

Buksi: - Kutya? Én is kutya vagyok. Akkor nekem mi a kutya kötelességem?

Cirmi: - Mi játékból pofozzuk.

Mirci: - Kutjának a macs.... (Cirmi gyorsan befogja a száját)

Cirmi: - Ha nem tudod, majd mi mindent elmondunk Neked.

Mirci: - (Befogott szájjal) Igen, majd mi elmeséljük, hogy mi a kutya kötelessége.

Buksi: - Én sok mindennel szeretek játszani. Szeretek szaladgálni, szaglászni, madarakat hajkurászni. Régebben az előző gazdámnál nagyon szerettem a gazdám holmijával játszani, úgy, hogy megrágtam a cipőit, hogy jó puhák legyenek. Amikor nem volt otthon befeküdtem az ágyába. Még a párnáját is szétszedtem, hogy beborítsa az ágyát a sok pihe toll. Csak nem értettem, hogy miért haragudtak érte. Rátok is haragszanak ha játszatok?

Cirmi: - (behizelgően) Neeem, itt nem haragszanak érte.

Mirci: - A macskákat is szoktad haj.... (Cirmi megint befogja a száját)

Cirmi: - Itt a macskák mindent megtehetnek.

Mirci: - Igen, mit itt egész nap alszunk, este aztán megyünk vadászni.

Buksi: - És milyen a gazdi?

Cirmi: - Elég nehezen tanul. Beletelt egy hét is mire sikerült megtanítanunk a gazdát, hogy a tejet langyosan szeretjük ...

Mirci: - (Közbekotyog) Még azt sem tanulta meg, hogy a nagy zöld fotel a kedvenc helyünk, kénytelenek vagyunk átadni neki, ha bele akar ülni.

Cirmi: - Az akváriumnak se találja meg a helyét. Akár hányszor kihalászunk belőle egy-egy halat, mindig új helyre teszi.

Buksi: - A hal az nem a gazda tulajdona?

Cirmi: - Tulajdona? Te tényleg tudatlan vagy. Az akváriumban lévő halakat ők nem eszik meg, csak etetik. A macska meg szereti a halat, hát megeszi.

Mirci: - Ha mindet megehetnénk, nem kellene nekik többet etetni.

Buksi: - Titeket is etet a gazda nem?

Cirmi: - Az embernek az a dolga, hogy ellássa az állatait.

Mirci: - Különböznem simogathatná meg a bundánkat.

Buksi: - Az én bundámat akkor is simogathatják a gyerekek, ha nem adnak enni.

Cirmi: - Ilyen buta kutyával nem érdemes szóba állni, gyere Mirci! azzal kimennek

Buksi: - Megyek, meg is keresem őket, olyan jó érzés melléjük feküdni. (ő is kimegy a másik oldalra. A macskák meg bejönnek.)

Cirmi: - Mirci? Láttál már ilyen buta kutyát?

Mirci: - Miért buta? Nekem nagyon aranyosnak tűnik.

Cirmi: - Bosszúsan Aranyos-aranyos! Majdnem elszóltad magad, hogy a kutyának a macska ősi ellensége.

Mirci: - De hát Te mondtad!

Cirmi: - (Még mindig bosszúsan) én mondtam, én mondtam! De ha ő nem tudja, minek neki megmondani?

Mirci: - Akkor hogyan fogunk vele játszani?

Cirmi: - Sehogy!

Mirci: - De olyan aranyos kiskutya! Én szeretnék vele játszani!

Cirmi: - Elfelejtetted már a délutáni szunyókálást? Mellette nem lesz nyugtunk.

Mirci: - Akkor mit csináljunk?

Cirmi: - Tudom már!

Mirci: - Mit?

Cirmi: - Hallottad, hogy az előző gazdának összerágta a cipőjét?

Mirci: - Csak meg akarta nézni, hogy elég puha-e!

Cirmi: - Az mindegy! Lényeg, hogy összerágta, és a gazdája haragudott érte.

Mirci: - Szegény Buksi!

Cirmi: - Legközelebb ha a gazdi előhagyja a cipőjét, majd mi összerágjuk, és ráfogjuk a Buksira, akkor itt is megharagszik rá a gazda és elfogja küldeni. Akkor újra miénk lesz itt egész minden.

Mirci: - Áhitattal: Neked mennyi eszed van!

Cirmi: - Akkor menjél és keress egy cipőt! Én addig szunditok egy kicsit, kifáradtam ebben a nagy gondolkodásban.

(Mirci: kimegy, pár pillanat múlva a másik oldalról bejön Buksi)

Cirmi: - Jó, hogy jössz Buksi! Most jut eszembe, hogy tegnap hallottam, amint a gazdi mondja a feleségének, hogy feltörte a lábát a cipő. Te már úgy is tudod, hogy kell összerágni egy cipőt.

Buksi: - És közbe érezni rajta a gazdi finom szagát! Vágyakozva sóhajt

Cirmi: - Biztos örülne a gazdi, ha az ő cipőjét is összerágnád!

Buksi: - Jó kemény?

Cirmi: - Jó kemény, meg büdös is.

Buksi: - Igazán kedves Tőled Cirmi, hogy szóltál

Cirmi: - (Álnokul) Meglátod, hogy megdicsér majd, ha meglátja a jó puhára rágott cipőt.

(Bejön Mirci, hozza a gazdi cipőjét)

Mirci: - Jaj Cirmi! Alig birtam el...(meglátja Buksit) Újjúj...

Buksi: - (odamegy, megnézi a cipőt, megszagolja) Ennek még nincs gazdi szaga!

Mirci: - Hogy lenne, mikor tegnap vették, és még benne volt a dobozba!

Cirmi: - (Félre, Mircinek: - Nem azt mondtam, hogy a gazdi cipőjét lopd el!

Buksi: - Miért kellett ellopni?

Cirmi: - Meg akartuk vele lepni a gazdit. Azt szerettük volna, addigra jó puha legyen, mire felszeretné venni újra.

Mirci: (Nem ért semmit, egyikről a másikra néz)

Buksi: - Én igazán nem bánom, ha Ti akartátok összerágni, hiszen Ti voltatok itt előbb!

Cirmi: - Nem, nem, mi átadjuk Neked.

Mirci: - Igen! Szívesen átadjuk. Nekünk úgyis nehéz lett volna.

Buksi: - Milyen nagylelkűek vagytok. Akkor köszönöm. (Fogja a cipőt és kimegy vele)

Cirmi: - (Örömebe hempereg, majd kézenfogja Mircit és táncolva énekelnek:
(Nevetnek, majd hirtelen megállnak csodálkozva: Buksi jön egy nagy csonttal, és örömmel rágja)

Cirmi: - Honnan van ez a csont?

Buksi: - Kaptam.

Mirci: - Az összerágott cipőért?

Buksi: - Nem rágtam össze.

Cirmi: - Miért nem?

Buksi: - Mert nem volt jó gazdi szaga.

Mirci: - Akkor miért kaptad a csontot?

Buksi: - Épp akkor keresték az új cipő párját, mikor bementem a házba. És mikor meglátták a fogam közt a cipőt, azt hitték, hogy megtaláltam és visszavittem nekik. Jutalmul aztán odaadták ezt a finom levescsontot (azzal boldogan elmegy a másik oldalra)

(A két macska elkezd veszekedni)

Cirmi: - Ezt jól megcsináltad Mirci!

Mirci: - Mért pont én!

Cirmi: - Nem Te hoztál egy új cipőt?

Mirci: - Nem Te mondtad, hogy használt cipőt hozzak!

Cirmi: - Én azt mondtam, hogy a gazda cipőjét lopd el.

Mirci: - Ez is a gazda cipője volt.

Cirmi: - Ó hogy ... (mérgesen legyint egyet) Most megint ki kell valamit találni.

Mirci: - Mért akarsz kitalálni valamit megint?

Cirmi: - Ne legyél ilyen értetlen. Eddig csak a gyerekek szerették a Buksit, most már a gazdi is megszerette, mert visszavitte az új cipőjét.

Mirci: - Ellopom megint, és mi is visszavisszük. Akkor mi is kapunk újra husit.

Cirmi: - Az nem jó! Tudod milyen mérgesek, mikor mi elveszünk valamit.

Mirci: - A gazdik nem azért vannak, hogy bennünket macskákat szolgáljanak?

Cirmi: - De azért vannak, csak nem mindegyik tudja.

Mirci: - Akkor most mi lesz?

Cirmi: - Tudom már mit fogunk csinálni!

Mirci: - Megint el kell lopnunk valamit?

Cirmi: - Nem! Ellenkezőleg.

Mirci: - Mit ellenkezőleg? Mi a lopás ellenkezője.

Cirmi: - Nem ellopunk, hanem odateszünk valamit.

Mirci: - Mit teszünk oda, és hova tesszük.

Cirmi: - A levest teszük a Buksi helyére.

Mirci: - Hogy tesszük oda, ha nem lopjuk el.

Cirmi: - Nem lopjuk, megesszük!

Mirci: - Megesszük? Mit?

Cirmi: - A levest. Megesszük, meghagyjuk benne a csontot, és azt odarakjuk a Buksi helyére. Mikor keresni fogják, a csontot megtalálják a Buksi helyén. Erre azt hiszik, hogy ő ette meg, és nagyon ki fog kapni.

Mirci: - Az mért jó, ha Buksi ki fog kapni?

Cirmi: - Mert kutya.

Mirci: - És az jó a macskáknak ha a kutya kikap?

Cirmi: - Nekem jó.

Mirci: - Honnan veszünk húst?

Cirmi: - Ma délelőtt húsleveszt főztek, meglessük, amikor nem figyelnek oda, és megesszük. Menjünk is, gyere (azzal elmennek. A másik oldalról jókedvűen jön Buksi)

Buksi: - Cirmi, Mirci hol vagytok

Buksi: - Nem értem. Nem baj, megkeresem őket, olyan kedves kiscicák. (Elmegy)

(Másik oldalról jön be a két macska. Törölgetik a bajszukat)

Cirmi: - Ez jól esett!

Mirci: - Nem lesz baj ebből?

Cirmi: - Remélem lesz, csak nem nekünk, hanem a Buksinak!

Mirci: - Mért bántod megint a Buksit?

Cirmi: - Én? Én nem bántom, csak azt mondtam, hogy baja lesz Buksinak.

Mirci: - Hiszen nem ő ette meg a húst.

Cirmi: - De ezt a gazdik nem tudják.

Mirci: - Mért nem tudják?

Cirmi: - Mert ők azt hiszik, hogy ő ette meg.

Mirci: - De mit tudjuk, hogy nem ő ette meg.

Cirmi: - Igen, mi tudjuk, de a csontot a Buksi helyén találják meg, ezért azt hiszik, hogy ő ette meg a husit.

Mirci: - Akkor mi most becsapjuk a gazdát.

Cirmi: - Nem csapjuk be. Mi nem csinálunk semmit, csak várunk.

Mirci: - Mire várunk?

Cirmi: - Hogy mi fog történni?

Mirci: - Kivel mi fog történni?

Cirmi: - Buksival (Ebben a pillanatban vidáman bejön Buksi)

Buksi: - Jaj de jó, hogy megtaláltalak benneteket?

Mirci: - Én is örülök neked Buksi!

Cirmi: - Kerestél bennünket?

Buksi: - Igen kerestelek. Hallottátok, hogy mi történt?

Cirmi és Mirci: - (együtt tagadólag forgatják a fejüket) Nem. Mi történt?

Buksi: - A szomszédék Cilikéje ellopta és megette a csirkehúsit.

Cirmi – Mirci: (egyszerre) Mit csinált?

Buksi: - Képzeljétek el, hogy a szomszéd Cilike, valahogy bement a házba, ahol ott volt a csirkehús. Épp az én helyemen nyalogatta a megmaradt csontot, mikor észrevettem, és nekiugrottam, hogy kizavarjam. A lármára beszaladtak a gazdiék, és mikor látták, hogy zavarom a macskát, nagyon megdicsérték.

Cirmi – Mirci: (egyszerre) Megdicsértéeeek?

Buksi: - Igen, de most szaladok a gazdiék után, mert átmentek a szomszéd gazdához, hogy bepanaszolják neki a Cilikét, aki megette a csirkehusit.(kimegy)

Cirmi: - Hallottad ezt Mirci?

Mirci: - Hallottam Cirmi.

Cirmi: - Ezt nem tűrhetjük.

Mirci: - Igen. Nem tűrhetjük, hogy a szomszéd Cilike kapjon ki helyettünk.

Cirmi: - Nem azt nem tűrhetjük, hogy Cilike kikapjon, annak úgylis mindegy, hogy miért kap ki!

Mirci: - Akkor mit nem tűrhetünk?

Cirmi: - Azt, hogy ez a Buksi mindig nagyobb és nagyobb úr lesz a házban.

Mirci: - Miért lesz nagyobb úr?

Cirmi: - Azért, mert a gazda egyre jobban megbízik benne.

Mirci: - És az miért baj?

Cirmi: - Azért, mert minél jobban megbízik benne a gazda, annál nagyobb hatalmat ad neki.

Mirci: - Mibennünk nem bízik meg senki, mégis nekünk van a legnagyobb hatalmunk a háznál. Mi mindig csak azt tesszük, amit akarunk.

Cirmi: - De ha a Buksinak nagyobb lesz a hatalma, akkor minket el fog zavarni.

Mirci: - Miért fog elzavarni?

Cirmi: - Mert a kutya a macska ősi ellensége.

Mirci: - De ő nem az ellenségünk. Az előbb is, hogy örült, hogy találkoztunk. És milyen kedvesen ugatott nekünk.

Cirmi: - (mérgesen) Hagyd abba ezt a nyávogást, inkább gondolkozz!

Mirci: - Min gondolkozzak?

Cirmi: - Hogyan tudjuk eltenni az útból ezt a Buksit.

Mirci: - Melyik útból akarod eltenni Buksit?

Cirmi: - Így szokták mondani, ha azt akarjuk, hogy valaki ne akadályozzon bennünket.

Mirci: - Buksi miben akadályoz bennünket?

Cirmi: - Ha hagyjuk, akkor mindenbe.

Mirci: - Most se akadályozta meg, hogy mi együk meg a csibehusit?

Cirmi: - De csak azért, mert nem tudta.

Mirci: - Ha tudja, akkor megakadályozza?

Cirmi: - Igen, meg.

Mirci: - Én szeretem a csibehusit.

Cirmi: - Na látod, ezért kell valamit kitalálni.

Mirci: - Az előbb is kitaláltál valamit.

Cirmi: - Az nem sikerült.

Mirci: - És most sikerülni fog?

Cirmi: - Már ki is találtam.

Mirci: - Mit találtál ki?

Cirmi: - Egy új tervet eszeltem ki.

Mirci: - Mi az, az új terv?

Cirmi: - A kutyák nem csak buták, de koszosak is. Láttál Te már kutyát mosakodni.

Mirci: - Nem még nem láttam.

Cirmi: - Na látod! Azt találtam ki, hogy beküldjük az erdőbe, ott majd jó sáros, vizes, piszkos lesz, és ha ilyen koszosan, büdösen megy be a lakásba, akkor a gazdinak a felesége kidobja.

Mirci: - De ha kidobja, akkor Buksi megüti magát.

Cirmi: - Nem úgy értem, hogy földhöz vágja!

Mirci: - Ha nem hogy érted?

Cirmi: - Úgy, hogy nem engedi be többet a lakásba.

Mirci: - Az nem fog neki fájni?

Cirmi: - Nem. Ha nem megy be a lakásba, nem fog összebarátkozni a gazdival, és akkor az nem fog benne megbízni, és ha nem bízik meg benne, nem fog neki hatalmat adni.

Mirci: - Hát mit ad neki?

Cirmi: - Az mindegy. Az a fő, hogy nekünk ne tudjon ártani. Már jön is.

Buksi: - De jó, hogy Ti ilyen aranyos, kedves kiscicák vagytok. A szomszéd Cilike, fűjt, karmolt, majd kikaparta a szememet. Ha a gazdik nincsenek ott, nem tudom mi történt volna. Nagyon mérges volt rám.

Cirmi: - (Behizelgőn) Akkor próbálj meg megnyugodni. Legjobb ilyenkor kimenni a természetbe. A természet mindig megnyugtatja az idegeket. A kert végében ott az erdő, hallani a madarak csicsergését, a nyulak zizegését, az erdei állatok csörtetését.

Buksi: - Ti mindenre gondoltok.

Mirci: - Mi is nagyon szeretünk Téged. Olyan jó, hogy te nem haj....(Cirmi ismét befogja gyorsan a száját)

Cirmi: - Menjél csak, mi majd örködünk helyetted.

Buksi: - Nagyon köszönöm, el is megyek, körülnézek egy kicsit az erdőbe.

Mirci: - (Még utána kiállt) Vigyázz magadra Buksi!

Cirmi: - Végre! Most egy kicsit nyugtunk lesz. Nagyon elfáradtam ebbe a sok gondba, muszáj aludni egy kicsit az éjszakai vadászat előtt.

Mirci: - Én is szerettem volna elmenni vele vadászni az erdőbe.

Cirmi: - Ő nem vadászni megy, hanem eltévedni.

Mirci: - Miért megy eltévedni?

Cirmi: - Mert beküldtük, hogy kosolja össze magát, hogy a gazdi felesége tiltsa ki a lakásból.

Cirmi és Mirci összegömbölyödve lefekszenek aludni.

(Kintről zaj, ugatás, emberi hangok hallatszanak, majd csönd és megjelenik Buksi)

Buksi: - Vaauuuu!

Cirmi – Mirci: (felriadnak) Mi az? Mi nyaaaúú van?

Buksi: - Képzeljétek, ahogy megyek be az erdőbe, egyszer csak sírást-nyüsítést hallok. Odamegyek, hát egy nagy hatalmas német juhász kutya vergődik benne a csapdába. Először azt hittem, hogy farkas, és meg is ijedtem tőle. De aztán odamentem hozzá, és elugatta nekem, hogy Szultánnak hívják. Belelépett a csapdába, eltört a lába. Hazajöttem a gazdiért, aki kiszabadította. Orvost hívott hozzá, begipszelték a lábát. Ha meggyógyul ő is itt marad a háznál.

- Nem is örültök, hogy két kutya lesz a háznál?

Cirmike – Mircike: Nyaaaúúújjjjj!

Szűcs Ágnes